

Váš dopis značky / ze dne 24.05.2022
naše značka 2022/23/900200
ZN/7613/22
vyřizuje / linka
místo odeslání / dne Praha/17.05.2022

ROZHODNUTÍ

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, jako povinný subjekt (dále jen „**Povinný subjekt**“) ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 a ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) InfZ o níže specifikované žádosti [redacted] (dále jen „**Žadatel**“) ze dne 13.05.2022 o poskytnutí informací podle InfZ k níže uvedeným dotazům Žádosti, která se týká osoby [redacted]:

Prosím o informaci, a to pro období 2018 až doposud, k níže uvedenému:

1. *Byl/je řidičem jakého dopravního prostředku v rámci pražské hromadné dopravy?*
2. *Viz bod 1 – v jakých konkrétních datech (příp. časovém období) tuto pozici doposud vykonával?*
3. *Viz bod 2 – stejný dotazy, a to pouze k lince č. 164*
4. *Viz body 1 – 3 : uvedené bylo/je realizováno na HPP, na DPP, DPČ?*

takto:

Žádost se v celém svém rozsahu podle § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 a ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) InfZ odmítá.

Odůvodnění:

Povinnému subjektu byla dne 13.5.2022 doručena žádost Žadatele o poskytnutí informace dle InfZ. Předmětem žádosti je poskytnutí informace ohledně [redacted], tak jak je specifikováno výše.

Právo na informace patří k ústavně garantovaným politickým právům, jehož účelem je umožnit občanům orientovat se ve veřejném dění, aniž by bylo třeba prokazovat odůvodněnost požadavku. Případné omezení může být dáno pouze zákonem, při respektování nezbytnosti ochrany práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, ochrany veřejného zdraví a mravnosti. Na

druhé straně nelze odhlédnout od toho, že ani právo na informace není neomezené a je potřeba jej posuzovat v kontextu jiných ústavně garantovaných práv a svobod.

V případě poskytování informace dle InfZ je stát, jakožto vystupující subjekt, povinen poskytnout ochranu jak právu na informace, tak právu na soukromí, přičemž obě práva jsou obecně stejně hodnotná. Jedno právo přitom musí být zkráceno. Podle nálezu Ústavního soudu č.j. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17.1.2017 při střetu základních práv je nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná. Orgány aplikující relevantní právní úpravu – tj. v posuzovaném případě poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví – musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha. Při respektování zásady proporcionality, resp. minimalizace, má se tak dít v co možná nejmenším rozsahu a nejšetrněji.

Podle § 8a InfZ platí, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje, povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Těmito právními předpisy se rozumí např. zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákon a zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOOU“). Podle ust. § 5 odst. 2 ZOOU může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů; podle ust. § 10 ZOOU je správce při zpracování osobních údajů povinen dbát, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

Vycházejí z ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) ZOOU, které mj. stanoví, že správce, tedy zaměstnavatel, je povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, lze dovodit, že zveřejňovat nebo zpřístupňovat osobní údaje z osobního spisu, nebude možné podřadit pod účel zpracování, kvůli kterému jsou osobní údaje zaměstnanců zpracovávány. V tomto případě bude obecně platit ustanovení § 13 odst. 1 ZOOU, tedy že správce a zpracovatel jsou povinni přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Dle § 15 odst. 1 ZOOU, je stanovena obecná povinnost mlčenlivosti, kdy zaměstnanci správce nebo zpracovatele, jiné fyzické osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, a další osoby, které v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přicházejí do styku s osobními údaji u správce nebo zpracovatele, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o osobních údajích a o bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů. Povinnost mlčenlivosti tvá i po skončení zaměstnání nebo příslušných prací.

Dá se tedy uzavřít, že údaje z osobního spisu, čímž pracovní zařazení nebo forma uzavřené smlouvy mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem dle našeho názoru je, nejsou obecně určeny ke zveřejňování nebo zpřístupňování a právo seznámit se s nimi a zpracovávat je v souladu s právními předpisy má jen velmi omezený okruh osob. Tyto informace proto nelze poskytnout na základě podané žádosti.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodl povinný subjekt o odmítnutí žádosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí o odmítnutí Žádosti lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení podáním, doručeným Povinnému subjektu (Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost). O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

.....
Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

[redacted]
vedoucí odboru Právní

